

Mates

Radůza

Šel můj strejček pro jedličku,
pilu chňap do mužnejch tlap,
ukážu ti za chvíličku,
jak strom kupuje správný chlap.

Tak se vydal ten můj strejček,
vzal s sebou syna Matesa,
jó, pro vánoční stromeček,
se sekerou do lesa.

Na tom přece vůbec není nic tajnýho,
jen nesmíme v lese potkat hajnýho.

Sotva byli na palouku,
strejc Matesoj přikáže,
hvízdni na mě, jestli se tu
někde hajnej ukáže.

Střejček řeže, Mates mrzne,
voči poulí jako plch,
když za smrčkem něco vrzne
a náš milej Mates zdrh.

Na tom přece vůbec není nic tajnýho,
jen nesmíme v lese potkat hajnýho.

Matesi, Matesi, Matesi, Matesi, hej, kde jsi?
Matesi, Matesi, Matesi, Matesi, hej, kde jsi?

Strejček věnoval se stromu,
když ho podříznetej měl,
sbalil ho a běžel domů,
na Matesa zapomněl.

Táže se ho doma žena:
"Kde máš kluka, mordijé?"
Strejček zůstal zaražen
a stál jak když ho polije.

Na tom přece vůbec není nic tajnýho,
jen nesmíme v lese potkat hajnýho.

Matesi, Matesi, Matesi, Matesi, hej, kde jsi?
Matesi, Matesi, Matesi, Matesi, hej, kde jsi?

Tak chodili křížem krážem,
jó, celej den po lese,
strejček ženou notně sprášen
volal, hledal Matese.

Na tom přece vůbec není nic tajnýho,
jen nesmíme v lese potkat hajnýho.

Matesi, Matesi, Matesi, Matesi, hej, kde jsi?
Matesi, Matesi, Matesi, Matesi, hej, kde jsi?

Až sebrala se milá teta

k hájence se vydala,
u hajného aby se tam
na Matesa poptala.

U kamen tam Mates seděl,
na klíně hajnému
a náš strejček kolik neděl,
jó, měl z toho angínu.

Na tom přece vůbec není nic tajného,
jen nesmíme v lese potkat hajného.

Dnes mi psala teta Máří
pěkný přání po roce,
že je sice ještě září,
však brzo budou Vánoce.

Letos už to bude v klidu,
přijed', čas si udělej,
pozvala jsem taky Lídu,
stromek máme umělej.

Pozvala jsem taky Lídu,
stromek máme umělej.